

ΤΩΡΑ

ἔχομεν καὶ τὴν λέξιν **αὐτογνωμόνως**, λέξιν ἡ ὁποία, κατὰ τὴν *Ἑφημερίδα*, ὁπότεν τὸ Βαρόμετρον τοῦ κ. Σμιθ σημειώσῃ ἀνεμοζάλην, αὐτὴ θ' ἀντηχῇ εἰς τὰ ἄντρα καὶ τὰς κοιλάδας τῆς χώρας ὅλης πέραν καὶ πέραν.

Ὁ κ. Κουμουνδούρος διὰ τῆς λέξεως ταύτης ἐξησφάλισε τὴν ἀθανασίαν του.

Εἶπε νὰ καταθέσῃ τὰ πρακτικά, δὲν τὰ κατέθεσε, τὸν ἠρώτησαν τί περιέχουν, ἀπήντησεν αὐτογνωμόνως, τετέλεσται, ὁ Τρικούπης προδότης! φρίκη! φρικώμεν καὶ ὅτι τὸ γράφομεν. Αὐτογνωμόνως! Ἀκοῦς; ἐκεῖ αὐτογνωμόνως; Εἶναι διὰ νὰ τρελλαθῇ κανεῖς!

Καὶ τί εἶναι αὐτὸ τὸ αὐτογνωμόνως;

Εἶναι ἡ Ἑλλάς ὑπάρχουσα ὡς κράτος καὶ ὅχι ἡ Βουλγαρία ὡς μεμυθρεπτον τῆς Ῥωσσίας.

Οὐαί! ἐὰν ὁ Τρικούπης διέτασσε τὴν ἐπιστρατεῖαν προσκλήσει τῆς Ἀγγλίας!

Θὰ ἡκούομεν ἀμέσως: ὁ κατὰσκοπος τῆς Ἀγγλίας! Τὸ πωλημένο κρέας!

Ἀλλὰ εἶναι καὶ ἓνα ἄλλο.

Ἐκ τοῦ αὐτογνωμόνως αὐτοῦ καταφαίνεται ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ἤθελεν ἐπιστρατεῖαν.

Ὁ δὲ κ. Κουμουνδούρος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ *χαλέδες* ἐπεθύμουν ὁ κ. Τρικούπης ἀπὸ Συμβούλου τοῦ Στέμματος νὰ κατῆντα Συμβουλευόμενος.

Καὶ νὰ βλέπετε ἄφ' ἑτέρου ὅτι ὁ κ. Κουμουνδούρος προσεφέρθη εἰς τοὺς πόδας τοῦ κ. Τρικούπης ὡς πρὸς τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ συνέχισε τὸ ἔργον ἐκεῖνον.

Ταῦτοχρόνως δὲ καὶ τὸ αὐτογνωμόνως νὰ σχηματίζεται εἰς φάσμα ἢ εἰς φλόγας ὅπου πρέπει νὰ καὶ ὁ κ. Τρικούπης.

Ἄ! Ῥωμηοί! πέτε λοιπὸν σὺν τὸν Τσουτσουνάτον ὅτι ἀπεινᾶτε καὶ ἀθέλετε νὰ φάτε.

ΑΤΟΠΗΜΑΤΑ

Εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ ἐσχάτως ἀποβιώσαντος ὑπομοιράρχου τῆς χωροφυλακῆς κ. **Καραπαναγιώτη** διεπράχθη ἄτοπον ὅπερ ἐνεποίησεν ὀδυνηρὰν ἐντύπωσιν. Ἀντὶ νεκροφορείου τῶν ἀξιωματικῶν ἀπέστειλαν φορεῖον στρατιώτου.

Διατὶ αὐτὴ ἡ ἐξαίρεσις;

Μὴ διότι ὁ ἀποθανὼν ἦτο ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐκ τῶν περάτων, κατὰ τὴν σεμνὴν ἑκφρασίαν τοῦ πρῶην Βίσαγγε-λέως τῶν Ἑφετῶν;

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΗΣ ΚΟΛΩΝΙΑΣ.

Περουσία 9)21 Ὀκτωβρίου 1880.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Ἐφραντάσθην τὴν Μητρόπολιν τῆς Κολωνίας. Πρόκειται τῆς εἰσόδου εὐρὺ περίστηλον· τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ παμμεγέθους ναοῦ ὁμοιάζει πρὸς δάσος κήνων, στηλῶν μικρῶν, μεγάλων, αἵτινες συνδέονται, συμπυκνοῦνται, συμπλέκονται πρὸς ἀλλήλας καὶ ἀπομακρύνονται συγχρόμεναι εἰς ἡμίφως τι μυστηριώδεις. Ἀπὸ τὰ ὑψηλότατα καὶ ἐπιμήκη παράθυρα διὰ τῶν πολυχρόων κρυστάλλων κατέρχονται αἱ ἀκτῖνες τοῦ φωτὸς οἷονεῖ συνεθλασμέναι εἰς ἀμετρήτους ἱρίδας. Αἱ ἐπὶ τῶν κρυστάλλων ζωγραφίαι ἔχουσι τὰ χρώματα ζωηρότατα καὶ τὴν ὅλως Τευτονικὴν ὑπερβολὴν τοῦ ρυθμοῦ τῶν χρόνων τῆς Ἀναγεννήσεως τῆς Γερμανικῆς καλλιτεχνίας. Ὁ Ἀδάμ εἶναι ἐνδεδυμένος ὡς Γερμανὸς Αὐτοκράτωρ καὶ ὅλα ἐν γένει τὰ βιβλικὰ πρόσωπα εἶναι μεταμορφωμένα εἰς πρίγκηπας καὶ ἱππότεας ἔχοντας συνάφρω- μένας Τευτονικὰς ὄψεις, γενειάδας δασείας, στάσεις ἰταμῶν Γιαντισάρων, πτερὰ καὶ λοφίαις τερατώδεις, σπάθας καὶ ὅπλα φοβερά, στολὰς καὶ ἀποσκευὰς πολεμικὰς καὶ μεγαλοπρεπεῖς. Ὅταν ὁ ἥλιος πλήττῃ τὰ παράθυρα, οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν ἀριστουργημάτων ἐκείνων τῆς Τευτονικῆς καλαι-

— Εἰς πρώτην εὐκαιρίαν καθ' ἣν κατέλθῃ εἰς Παρισίους. Ἄ! πρέπει νὰ τὸν γνωρίσετε, κ. Δελερβώ!

— Εἶνε λοιπὸν ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Κόμητος ὅστις ἐμπορεύετο εἰς τὰς Ἰνδίας; Μοὶ εἶπον ὅτι νυμφεύεται τὴν κόρην τοῦ Βαρώνου κ. Τιβώ. Ἄ! Ἀρτεμις θὰ ἦμεθα εἰς τοὺς γάμους τῆς Βέρθας.

— Εὐτυχὴς ἡ Βέρθα! — Εἶπεν ἡ κυρία Δελερβώ!

— Πιστεύετε...; — Εἶπεν ὀλίγον ἀφρημένη ἡ Ἀρτεμις. Ἀλλ' εἰς ἐν νεῦμα τῆς μητρός της ἠναγκάσθη νὰ σιωπήσῃ καὶ ἡ κ. Δελερβώ ἔστρεψε τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ μελοδράματος. — Θὰ ἦσθε ἀπόψε εἰς τὴν Ορέγα, κ. Μαρκήσιε;

— Εἰς τὸν βασιλεῖα τῆς Λαχώρης τοῦ Μασσενέ.

— Πάντοτε ὁ Λασάλ καὶ ἡ Ρεσκέ... Δὲν ἔχει οὕτω; Εἶναι ἀληθῶς ἀντάξιος τοῦ Φῶρ ὁ Λασάλ. Τὸν ἤκουσα εἰς τὴν Ἀφρικανήν. Εἶναι φοβερὸς ὅταν ἐπικαλῆται τὰ πνεύματα νὰ ἐγείρωσι τὴν τρικυμίαν.

Ὁ Μαρκήσιος ἦτο, ὡς εἶπομεν, ἐνήμερος εἰς ὅλα τὰ φορῶντα εἰς τὸν θεατρικὸν κόσμον καὶ ἐπὶ δόλοκληρον ὥραν ἡδύνατο νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὸ προσφιλές του θέμα, λαλῶν τώρα μὲν περὶ τῆς κ. Ρεσκέ καὶ τοῦ Λασάλ, τώρα δὲ περὶ τῆς Καρβαλῶ καὶ τοῦ Σαλωμών ἢ περὶ τῶν χορευτῶν τῆς Ορέγα. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ δείπνου ἡ συνδιάλεξις λοιπὸν περιστράφη εἰς τὸ θέατρον, ἡ δὲ κ. Δελερβώ ἐπεφυλάχθη νὰ ἐπιπλήξῃ τὴν κόρην της κατόπιν διὰ τὸ ἀπρόσε-

κτον ἐκεῖνο πιστεύετε; τὸ ὅποιον ἔρριψεν ἐνώπιον τοῦ Μαρκησίου, ὅστις ἦτο φίλος τοῦ Κόμητος τοῦ Σαίν-Μώρ.

Μετὰ τὸν καφεῖ ἀνῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν καὶ ἡ Ἀρτεμις ἐκάθησε πρὸ τοῦ κλειδοκουμβάλου καὶ ἤρχισε νὰ πλήττῃ ἐπ' αὐτοῦ τὸν ὥραιον τετράχορον ἐκ τῆς Ἀθιγγανίδος τοῦ Στράζους.

Ὁ Μαρκήσιος ἐπλησίασε καὶ ἀκουμβῶν ἐπὶ τοῦ κλειδοκουμβάλου.

— Ἄ! εἰσθε ἄγγελος ὅταν παίζετε—τῇ ἐπιθύρῃσεν εἰς τὸ οὖς.—

Ἡ Ἀρτεμις ἠρυθρίασε καὶ ἀντὶ εὐχαριστήσεων διὰ τὴν φιλοφρόνησιν ταύτην ἔστρεψε πλησιφαεῖς ἐπ' αὐτοῦ τοὺς μέλανας ζωηροὺς ὀφθαλμούς της.

— Λοιπὸν δὲν θὰ σᾶς ἴδωμεν αὖριον κ. Μαρκήσιε ἡρώτησε.

— Μήπως δὲν εἶμαι ὁ αἰχμάλωτός σας...!

Δύο ὥρας μετὰ ταῦτα ἀνεύρισκομεν τὸν Μαρκήσιον εἰς τὴν εὐρύχωρον αἴθουσαν τοῦ Νέου Μελοδράματος, ἥτις χρησιμεύει ὡς συνεντευκτήριον κατὰ τὰ διαλείμματα καὶ ὡς περίπατος συγχρόνως, ὅπου ἐπιδεικνύονται ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ μεγαλοπρεπεῖᾳ αἱ πλούσιαι ἐσθῆτες καὶ ὅπου ἀκτινοβολοῦσιν οἱ ἀδάμαντες περὶ τὰ ἡμίγυμνα στήθη καὶ ἀντανάκλῳνται τόσαι ὥραιαι μορφαὶ ἐπὶ τῶν κατόπτρων, τὰ ὅποια καλύπτουσι τοὺς τοίχους. (Ἀκολουθεῖ)